

ДО ПИТАННЯ ПЛАНУВАННЯ ЯКОСТІ ПОСЛУГ ПАСАЖИРСЬКОГО ТРАНСПОРТУ У МІСТАХ

Колодезний А.В., студент 5 курсу Будівельного факультету

Давідч Н.В., к.т.н., старший викладач кафедри Управління проектами в міському господарстві і будівництві

*Харківський національний університет міського господарства
імені О.М. Бекетова*

Міський пасажирський транспорт загального користування є частиною єдиної транспортної системи України. Його основним завданням є повне та своєчасне задоволення потреб населення у перевезеннях. Рішення цієї задачі можливе за рахунок удосконалення всіх елементів транспортного процесу та в раціональному плануванні якості перевезень.

Метою функціонування громадського транспорту має бути підвищення якості обслуговування. Це вимагає чіткого розуміння поведінки пасажирів, його споживчих потреб та очікувань [1]. Внаслідок цього, виникає необхідність в плануванні показників якості послуг міського пасажирського транспорту при укладанні контрактів між перевізниками та муніципальними органами.

Затвердження якості проектів відбувається за допомогою таких процедур, як гарантія якості, аудити проекту і його продукту [2]. Там, де це доречно, дослідники використовують автоматизоване проектування та створення необхідних моделей [3]. Однак, в науковій літературі щодо оцінки якості міського пасажирського транспорту ще не знайшло достатнього відображення моделювання параметрів якості перевезення пасажирів для планування цього показника [4]. Планування управлінням якості проектів міського пасажирського транспорту можливо за рахунок зміни параметрів технологічного процесу перевезень пасажирів.

Оцінити якість цього процесу можливо з використанням запропонованого комплексного показника якості міського пасажирського транспорту. В якості незалежних змінних цього показника виступають час пішохідної складової транспортних пересувань, час очікування, час поїздки, динамічний коефіцієнт використання місткості транспортного засобу. В наслідок цього, для оцінки якості процесу перевезень виникає необхідність у визначенні значення вище перерахованих параметрів при різних варіантах організації транспортного процесу. Для цього можливо використовувати моделювання процесу перевезень, за результатами якого представляється можливим отримання інформації про значення незалежних змінних в моделі комплексного показника якості міського пасажирського транспорту.

Література

1. Гамула П. Р. Метрологія, стандартизація, управління якістю і сертифікація / П. Р. Гамула. – Львів: Видавн. нац. ун-ту "Львівська політехніка", 2004. – 506 с.
2. Чумаченко И. В. Система управления качеством проекта создания радиоэлектронной аппаратуры / И. В. Чумаченко, Д. В. Головань // Управління проектами та розвиток виробництва: зб. наук. пр. – Луганск. – 2003. – Вип. 2 (7). – С. 61–66.

3. Лapidус В. А. Всеобщее качество (TQM) в российских компаниях / Лapidус В. А. – Гос. Ун-т управления; Нац. фонд подготовки кадров. – М.: ОАО "Типография "Новости", 2000. – 432 с.

4. Давідіч Н. В. Розвиток технології планування управління якістю в проектах міського пасажирського транспорту / Н. В. Давідіч, І. В. Чумаченко // Компетентнісне управління проектами розвитку в умовах нестабільного оточення: тези доповідей XII Міжнародної конференції “Управління проектами у розвитку суспільства”. – К: КНУБА. 2015. – С. 94-96.

РОЛЬ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА У РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЙ

Лі Янань, аспірант 2 курсу навчання факультету менеджменту та інформаційної безпеки

Небава М. І., к.е.н., декан факультету менеджменту та інформаційної безпеки

Вінницький національний технічний університет

Одним із дієвих способів підвищення ефективності виконання державою громадських функцій є державно-приватне партнерство (ДПП), яке передбачає передачу приватному бізнесу частини економічних, організаційних і управлінських функцій при виробництві суспільних благ, наданню населенню громадських послуг та управління державною власністю.

Бюджетна підтримка проектів місцевого розвитку вимагає вироблення механізмів інтеграції державних і приватних фінансових ресурсів, партнерства держави і бізнесу у цих процесах, надання певної організаційно-правової форми цих відносин, їх інституалізації. Особливе значення ДПП має для економіки регіонів, де на його основі відбувається розвиток місцевих ринків капіталу, товарів та послуг.

Управління розвитком ДПП у сучасних умовах повинно здійснюватись через постійний пошук механізмів і засобів їх реалізації, що забезпечують високу ефективність системи державного управління.

Відбір і підготовка проектів ДПП органами державної влади має відбуватись з акцентом на ті сектори економіки, в яких така взаємодія може виявитись успішною і доцільною. Враховуючи сфери поширеного застосування державно-приватного партнерства у різних країнах, Україні вкрай важливо скористатися сучасною практикою світового досвіду, зокрема [1, с. 135] :

Великобританія зосередила об'єкти ДПП на таких об'єктах інфраструктури, як школи, лікарні, тюрми, оборонні об'єкти і автомобільні дороги;

Канада значну кількість об'єктів ДПП виконує в таких сферах, як енергетика, транспорт, захист навколишнього середовища, водні ресурси, водопостачання та водовідведення, рекреаційні об'єкти, інформаційні технології, охорона здоров'я, освіта;